

РЕШЕНИЕ

№ 18097

гр. София, 28.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 08.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3281** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ПАРКИНГ ГРАДИНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. А, офис 4, чрез управителя М. Т. К., срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221723001249-091-001 ОТ 07.11.2023 г., издаден от Е. С. Х. - орган, възложил ревизията, и Й. Р. К. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 116 от 25.01.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОР) [населено място], относно определено допълнително задължение за 2021 г. по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за корпоративен данък (КД) в размер на 50 000,00 лв. и са начислени и лихви забава в размер на 7 817,92 лв., или общо в размер на 57 817,92 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на закона. Поддържа, че в ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2021г. с вх.№ 2217И0375534 от 25.06.2022г. РЛ е декларирало приходи в размер на 504 000 лв., разходи - 500 000 лв., счетоводна печалба - 4 000 лв. и корпоративен данък 400 лв., а в ОПР отразените други приходи били в размер на 500 000 лв. Според жалбоподателя, в хода на ревизията ревизиращите не са установили как са формирани декларираните приходи и кога са платени, респ. неправилно за целите на определяне на данъчната основа за облагане по реда на чл.122 от ДОПК са приели за документално доказани декларираните от ЗЛ в подадената ГДД приходи в размер на 504 000 лв. Намира за недопустимо признаването от страна на приходните органи на декларираните приходи, но непризнаването на декларираните разходи, с което било допуснато двойствено третиране на едни и същи обстоятелства в зависимост от фискалния интерес. Поддържа, че ревизорите не са извършили проверка в счетоводството му и не са извършили

преглед и анализ на счетоводната документация на дружеството за ревизираните периоди, което водело до необоснованост на РА. Визира нарушение на принципа за съпоставимост на приходите и разходите. Твърди, че пропуските при извършване на ревизия по аналог водат до допуснато съществено процесуално нарушение, при недоказаност на обстоятелствата по чл. 122, ал.1 и ал.2 от ДОПК. Изложеното навеждало на издаване на РА при непълнота на доказателствата и неизяснена фактическа обстановка, тъй като при ревизията не са изследвани реалните факти и аспекти на дейността на „Паркинг Градина“ ЕООД, първични и вторични счетоводни документи, счетоводните регистри и отчети, фактурите, плащанията, финансовите потоци на предприятието и др. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. Ж. Н.. Подробни съображения излага в писмени бележки от 30.04.2025 г. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221723001249-020-001 от 10.03.2023 г., връчена на 20.08.2021 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221723001249-020-002/20.06.2023 г., издадени от Е. С. Х., на длъжност началник отдел „Ревизии“ при ТД на НАП В., оправомощена като компетентен орган за възлагане /О./, на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Национална агенция по приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-864 от 04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С., Заповед №3-ЦУ-1997/04.11.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №3-ЦУ-519/10.03.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на „ПАРКИНГ ГРАДИНА“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗКПО за КД, за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г.

По силата на чл.10, ал.9 от ЗНАП (нова, в сила от 01.01.2021 г.) при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор на НАП или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция на НАП да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Разпоредбите на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК уреждат компетентността на органите по приходите – обща по чл.7, ал.1 от ДОПК (актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция) и териториална по чл.8, ал.1 от ДОПК.

Нормата на чл.12, ал.6 от ДОПК предвижда, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на НАП или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

Възможността за промяна на териториалната компетентност безспорно е приложима и в ревизионното производство, в което разпоредбата на чл.112, ал.2, т.1 ДОПК урежда компетентност на възложителите на ревизията, определена от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Няма спор, че съгласно чл.8, ал.1 от ДОПК компетентна ТД на НАП в случая е в [населено място]. Именно посочената териториална компетентност е променена в процесната ревизия на основание законовата възможност по чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 ЗНАП. Това е сторено със Заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. на З. Г. – заместник

изпълнителен директор на НАП, чиято компетентност произтича от Заповед № ЗЦУ-ОПР-22 от 22.08.2022 г. на изп. директор на НАП.

За доказване компетентността на възложителя на ревизията ответникът е представил Заповед № З-ЦУ-519 от 10.03.2023 г., издадена по заместване на заместник изпълнителен директор на НАП (макар и при непредставена Заповед № З-ЦУ-470 от 07.03.2023 г., предвид посочването ѝ в Заповед № З-ЦУ-519 от 10.03.2023 г.), с която на основание чл.10, ал.9 от ЗНАП е разпоредено служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № З-Ц-1997 от 04.11.2022 г., издадена на основание чл.12, ал.6 от ДОПК, да осъществяват производства по данъчно-осигурителен контрол, за които компетентна териториална дирекция по чл.8 от ДОПК е ТД на НАП С.. Правомощията на заместник изпълнителния директор на НАП З. Г. да издава заповеди по чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.8 и ал.9 от ЗНАП произтичат от Заповед № ЗЦУ-ОПР-22 от 22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, с която същата е оправомощена да определя грани по приходите, за които не се прилагат правилата по чл.7, ал.1, и чл.8 от ДОПК.

С приложение към Заповед № З-ЦУ-519 от 10.03.2023 г. процесната ревизия на Паркинг-градина, за което дружество териториално компетентна е ТД на НАП [населено място], е възложена на ТД на НАП [населено място]. Със Заповед № З-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. на З. Г. – заместник изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл.12, ал.6 от ДОПК, са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК, сред които са и издателите на процесните ЗВР, ЗИД на ЗВР, РД и РА – Е. С. Х. (началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП В. и възложител на ревизията), Й. Р. К. и С. Х. Ш..

Съгласно Тълкувателно решение № 2 от 14.05.1991 г. по гр. д. № 2/1991 г., ОСГК на ВС: Административният орган трябва да е компетентен по материя, по място и по степен. Съответно на това некомпетентността може да бъде материална, териториална и по степен. Издадено при действието на З., посоченото ТР № 2/1991 г. възприема разбирането, че „при определени предпоставки по-горестоящият административен орган може и сам да издаде административния акт (вж. чл. 30, ал. 3 З.). С това обаче законът е очертал едно правомощие на по-горестоящия орган, действащ като контролен в производството по обжалване на вече издаден административен акт“. Според настоящия съдебен състав, този извод в ТР № 2/1991 г. на ВС е ценен с оглед допускане на възможност за „промяна“, „изменение“ на компетентността „при определени предпоставки“ в случаите – определени в закон. В подкрепа на този извод е легалното определение за „административен орган“ по пар.1, т.1 от ДР на АПК, според което това е орган, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон. Компетентността на административният орган е законово призната способност на даден орган да издаде точно определен административен акт - по материя, по място и по степен. След като тя произтича от закона, то отново законов нормативен акт може да уреди конкретни хипотези на промяна на компетентността. Такава законова разпоредба е чл.12, ал.6, изр.1 от ДОПК (в сила от 01.01.2021 г.), според която правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. В идентичен смисъл е чл.10, ал.9 от ЗНАП (в сила от 01.01.2021 г.) - при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл.8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Решаващият състав на АССГ намира за неотнoсима към тази хипотеза разпоредбата на чл.112, ал.3 от ДОПК, според която при възлагане на ревизия по реда на ал. 2, т. 2 не се прилага чл. 8, за което говори и датата на приемането ѝ и влизането ѝ в сила на 15.02.2011 г. Логично е за правомощието на изпълнителния директор на НАП, като възложител на контролно производство, да не важи териториалното ограничение по чл.8 от ДОПК. Още повече, процесната ревизия е възложена в хипотезата на чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК – с раздел. I, т.6 от Заповед № РД-01-864 от 04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С., на Е. С. Х. – началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП В. е възложена компетентност на основание чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

По изложените съображения съдът приема, че със законовите промени на чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021 г., законодателят е уредил възможност за промяна на териториалната компетентност по чл.8, ал.1 ДОПК и възлагането ѝ на органи от териториално „некомпетентна“ по чл.8, ал.1 от ДОПК териториална дирекция. В подкрепа на изложеното са мотивите за приемането на визираните законови промени, а именно да се позволи на изпълнителния директор на НАП да управлява ресурсите на агенцията по ефективен и ефикасен начин. Решаващият състав на АССГ е на мнение, че уредената от чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП законоустановена възможност за промяна на териториалната компетентност не се нуждае от необходимост от допълнително мотивиране, доколкото се касае за упражняване на правомощия при оперативна самостоятелност. Но дори да се застъпи противна теза, то в случая е налице подобно мотивиране с доказателствата, представени с молба на ответника от 16.05.2024 г. (л.139 и сл.) – Указание изх. № 20-00-70/29.04.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, Докладна записка изх. № 93-00-5429 от 03.11.2021 г. на директора на Дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП и Доклад изх. № 93-00-2957 от 01.07.2022 г. на директора на Дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП.

Видно от Указание изх. № 20-00-70 от 29.04.2021 г. на П. Д. - зам. изпълнителен директор на НАП е установена необходимост от приложение на разпоредбите на чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП. Изложеното в документа е на база извършен преглед на натовареността на органите по приходите в контролна функция в различните териториални дирекции (ТД) на НАП. Анализът е установил трайно запазване на натовареността в отдели „Ревизии“ на ТД на НАП С., която е два пъти по-голяма от средната за всички останали дирекции. Именно установената диспропорция е послужила като основание за приложение на чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП.

Подобен анализ на натовареността на отделните ТД на НАП е направен и в Докладна записка № 93-00-2203 от 19.04.2021 г. на Р. О. – директор на Дирекция „Контрол“ в ЦУ на НАП, която е показала, че в ТД на НАП С. възложените проверки на един орган по приходите надвишават с 50% средните стойности на този показател.

Тази тенденция се е запазила, видно Докладна записка изх. № 93-00-5429 от 03.11.2021 г. и Доклад изх. № 93-00-2957 от 01.07.2022 г., двата издадени от П. Д. - зам. изпълнителен директор на Дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП, което е наложило продължаване на действието на мерките след първоначалния 6-месечен срок.

По изложените съображения и при изпълнение на визираните законови предпоставки съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен териториален орган по приходите.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника доказателства – на технически носител (диск) и удостоверения на л.50-52 от делото. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК, поради което съдът приема, че оспореният РА не е нищожен поради възлагане на ревизията от некомпетентен орган по приходите или поради неполагане на квалифицирани електронни подписи от издателите на ЗВР, РА или РД.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221723001249-092-001 от 05.09.2023 г., който е връчен на 10.10.2023 г. Срещу РД не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА№Р-22221723001249-091-001 от 07.11.2023 г., издаден от Е. С. Х., на длъжност началник отдел „Ревизии“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията, и Й. Р. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията.

Установено е при ревизията, че дружеството е декларирало основна дейност - консултантска по стопанско и друго управление. Не са установени данни за стопанисвани обекти от него. Регистрирано е по реда на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, считано от 24.11.2022 г.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/, с което са изискани справки, търговски и счетоводни документи, както и осигуряване на място за проверка на оригиналните първични и вторични счетоводни документи. По исканията не са представени никакви документи и писмени обяснения, както и не е предоставена възможност за преглед на документите.

С Протокол №Р-22221723001249-П.-001 от 19.04.2023 г. са присъединени доказателствата, събрани в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ на „ПАРКИНГ ГРАДИНА“ ЕООД, предхождаща ревизионното производство.

По изготвено за целите на ревизията искане с №Р-22221723001249-050-001 от 16.06.2023 г., с Решение №11284 от 29.06.2023 г. на СРС е разрешено разкриване на банкова тайна по отношение авоарите на дружеството.

От О. АД е предоставена информация за движението по две разплащателни сметки на „ПАРКИНГ ГРАДИНА“ ЕООД, които са открити на 28.04.2020 г. в „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, чийто правопреемник е О. АД.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК, на „АВТОТЪРГОВСКИ БРАВИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/, с което са изискани доказателства за взаимоотношенията на дружеството с ревизираното лице. По връченото ИПДПОТЛ са представени писмени обяснения.

Въз основа на събраните доказателства в хода на ревизията е установено следното:

Установено е при ревизията, че дружеството има регистрирани устройства за отчитане на продажби в брой, през ревизирания период, но през ревизирания период липсват отчетени продажби чрез описаните регистрирани ФУ. От ЗЛ не са представени документи, сч. справки и регистри. Проведени са многократни разговори с представители на дружеството, но същите не са оказали съдействие и не са предоставени изискани по реда на ДОПК документи.

С Решение №11284/29.06.2023г.на СРС е разрешено разкриване на банкова тайна в следните банки:

- К. Би Си Б. България ЕАД - следните сметки:

* [банкова сметка] открита на 28.04.2020 г. и закрыта на 23.12.2021 г.;

* [банкова сметка] открита на 28.04.2020 г. и закрыта на 23.12.2021 г.

Изпратено бе Искане до "Обединена Българска Банка" АД в качеството и на правопреемник на К. Би Си Б. България ЕАД за предоставяне на информация относно началните и крайни салда и движението по сметките описани по-горе. Видно от представените извлечения е, че липсва съществено движение по банковите сметки на дружеството. Основно са удържани месечни такси. Изключение правят единствено две вноски по 1000лв., внесени от Автотърговски брави ЕООД на 10.03.2021 г. с основание „авансово плащане за покупка на . дружествени дялове": постъпилите суми са изтеглени

от АТМ. !.

От "Автотърговски Брави" ЕООД,[ЕИК], са изискани копие от сключен договор между двете дружества изясняващ параметрите на доставката за която са преведени суми с основание "авансово плащане" , регламентиращ правата и задълженията на всяка от страните, организацията на работата, срокове и неустойки във връзка с предоставените услуги, както и цялата счетоводна отчетност и търговска документация свързана с взаимоотношенията с ПАРКИНГ ГРАДИНА ЕООД. Изискани бяха и уточняващи писмени обяснения. В отговор не са представени изисканите документи и писмени обяснения. За ревизирания период липсват данни за стопанисвани обекти от дружеството.

В хода на ПУФО е извършена насрещна проверка на счетоводна къща „БЪЛГЕРИАН АКАУНТ СЪРВИС“ ООД, ЕИК[ЕИК], съставила ГФО на жалбоподателя за 2021 г., във връзка с декларираните приходи в размер на 504 000,00 лв. и разходи в размер на 500 000,00 лв. От дружеството са представени пълномощно и писмени обяснения, съгласно които „През 2021 г. счетоводната къща няма сключен договор за счетоводно обслужване с „ПАРКИНГ ГРАДИНА“ ЕООД, като причина за това е липсата на постоянна работа в дружеството. Документи за 2021 г. са предоставени в последните месеци на срока за подаване на ГДД. След като са осчетоводени и са подготвени финансовите отчети и декларацията, документите са върнати на управителя на „ПАРКИНГ ГРАДИНА“ ЕООД - М. К.. *Сделката, с която е формиран приходът, е от неустойка по сключен договор от М. К..* Разходът е формиран от разликата между стойността на придобиване и последваща продажба на дялово участие в дружество. *Посочено е, че към момента няма информация къде се съхраняват първичните счетоводни документи на „ПАРКИНГ ГРАДИНА“ ЕООД.* От страна на „БЪЛГЕРИАН АКАУНТ СЪРВИС“ ООД не са представени приемо-предавателни протоколи за предадени счетоводни документи, нито документи, потвърждаващи твърдяното по отношение на реализирани приходи и извършени разходи през 2021 г., поради което не са уточнени видът и характерът на декларираните приходи и разходи през 2021 г., нито моментът на реализирането им.

Предвид липсата на първична документация, ревизиращият екип е приел, че са налице обстоятелства по реда на чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК. На лицето е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221723001249-113-001 от 06.06.2023 г., че основата му за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения в чл. 122 ред от ДОПК. В уведомлението са описани горепосочените обстоятелства, довели до облагане по особения ред. Връчено е и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р-22221723001249-139-001/06.06.2023 г. Изискана е декларация за имущественото и финансово състояние с ИПДПОЗЛ №Р-22221723001249-040-002/06.06.2023 г. Ревизираното лице не е представило изисканата декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК и не е дало становище по връченото уведомление.

Извършен е анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, който е подробно описан на стр. 4 - 6 от РД и са изследвани са декларираните приходи и разходи. Дружеството е подало **ГДД** по реда на чл. 92 от ЗКПО за 2021 г. с деклариран общ размер на приходите в размер на 504 000,00 лв. По данни от ИС на НАП, в отчета за приходите и разходите (**ОПР**) за 2021 г. в раздел „Други приходи“ са отразени приходи в размер на 500 000,00 лв. В подадения баланс няма декларирани вземания от клиенти, което е прието за доказателство за получено плащане.

Органите по приходите са посочили, че поради непредставянето на документи и счетоводни регистри не може да бъде установено как са формирани декларираните

приходи. През ревизирия период дружеството няма действащо фискално устройство, не са установени банковите сметки в чужбина и/или сметки за електронни пари, разкрита е банкова тайна и са събрани банкови извлечения за движението по притежаваните от дружеството банкови сметки в България. Установено е постъпление по сметките в О. АД в размер на 2_000,00 лв. от „АВТОТЪРГОВСКИ БРАВИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за които е прието, че участват в декларираните в ГДД приходи.

В ГДД са декларирани **разходи** в размер на 500 000,00 лв. В ГФО са отразени като разходи за лихви и други финансови разходи в размер на 496 000,00 лв. *Независимо от това, че изследваните суми са намерили отражение в разходите за други финансови разходи, органите по приходите са достигнали до извода, че липсват доказателства за реално извършени разходи, поради липсата на документи.* Вследствие са приели, че така отчетените разходи са в нарушение на Закона за счетоводството (ЗСч) и са документално необосновани по смисъла на чл. 10 от ЗКПО.

Определена е данъчна основа за облагане по чл. 122 от ДОПК в размер на 504 000,00 лв., съответно дължим КД - 50 400,00 лв., внесен данък в размер на 366,72 лв., за довносяне - 50 033,28 лв. За невнесения в срок данък е начислена лихва по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/.

Ревизионният акт е връчен електронно на 13.11.2023 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-06-12210 от 27.11.2023 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 02.02.2024 г. В този срок е постановено Решение № 116 от 25.01.2024 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част и съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК е предмет на съдебния спор.

Решение № 116 от 25.01.2024 г. на директора на ДОДОП С. е връчено на 07.02.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство вх. № 53-04-111 от 21.02.2024 г. по описа на ДОДОП С., е подадена от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Спорните задължения на жалбоподателя за всички ревизирани периоди са определени съгласно приложимите разпоредби на чл. 122-124 от ДОПК.

Разпоредбата на чл.122 от ДОПК урежда набор от особени доказателствени правила, които позволяват прилагането на материално правните норми на съответния данъчен закон при съществена или пълна липса на необходимите доказателства за настъпването на фактическите състави, посочени в материалния закон и водещи до възникване на данъчни задължения. Основната ѝ задача е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Тя е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство като създаде условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да позволяват установяването на задълженията.

За да се приложи чл.122 от ДОПК при установяване на данъчните задължения, трябва

да е налице особен случай, който да препятства извършването на ревизия по общия ред. Тези особени случаи са уредени изчерпателно в чл.122, ал.1 от ДОПК, като доказателствената тежест за тяхното установяване е за органите по приходите. Респ. презумпцията по чл.124, ал.2 ДОПК е приложима само при доказаност на основанието по чл.122, ал.1 ДОПК. Ако не се установи твърдяното обстоятелство по чл.122, ал.1 ДОПК, то цялото производство е опорочено, тъй като не е допустимо издаването на ревизионен акт при прилагане на особения ред, ако не е налице основание за това.

Възражението на жалбоподателя за неправилно извършване на ревизия по реда на чл.122-чл.124 ДОПК е неоснователно. Приходните органи се позовават на основанията по чл.122, ал.1, т.4 и т.5 от ДОПК, които дефинират като основания за провеждане на ревизия по аналог липсата на счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството, или същата не предоставя възможност за установяване на основата за данъчно облагане (т.4) или документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване (т.5). Непредоставянето на счетоводна отчетност е потвърдено посредством допуснатата по делото съдебно-счетоводна експертиза. Действително, с молба от 07.05.2025 г. жалбоподателят поддържа, че разполага със счетоводна отчетност, за което прилага оборотна ведомост, главна книга и аналитичен регистър на дружеството за 2021 г. Това са вторични счетоводни документи, за които не става ясно къде са създадени. Не са представени първични счетоводни документи, които да предоставят възможност да се проследи как са формирани стойностите, отразени във вторичните регистри, респ. кое е лицето, което носи отговорност за тяхното създаване. По изложените съображения съдът не възприема доводите на жалбоподателя за наличие на редовно водено счетоводство. Изложеното е достатъчно основание за извършване на ревизия „по аналог“, респ. фактическите констатации в РА се смятат за верни до доказване на противното (чл.124, ал.2 от ДОПК).

На ревизираното лице, на основание чл.124, ал.1 ДОПК е връчено Уведомление № Р-22221723001249-113-001 от 06.06.2023 г., с което то е уведомено за преминаване към облагане по чл.122 ДОПК. От дружеството не са представени други документи и обяснения, вкл. декларации по чл.124, ал.3 от ДОПК. По изложените съображения съдът приема, че е спазена процедурата по чл.124 ДОПК и в хода на особеното ревизионно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Противно на твърденията на жалбоподателя фактическите констатации на РА не почиват на предположения, а на съвкупна преценка на всички събрани в хода на ревизията доказателства. Допустимо е мотивите на РА да препращат към ревизионния доклад (чл.120, ал.2 от ДОПК), поради което е неоснователно твърдението в жалбата за липса на собствени мотиви в оспорения РА. Ревизираното лице не е подало възражения срещу РД, поради което не е нарушена установената форма по чл.120, ал.1 и ал.2 от ДОПК. В РД, като неразделна част от РА, е направена задълбочена преценка на всички събрани в хода на ревизията доказателства, съобразена с правилата на логическото мислене, без да е допуснато изопачаване или неправилно тълкуване на относимите факти и обстоятелства. Възраженията на жалбоподателя, че част от доказателствата не са ценени от приходните органи, а други са преценени превратно, са голословни и не съответстват на мотивите на РД, РА и на Решение № 116 от 25.01.2024 г. на директора на ДОДОП С..

Този извод се потвърждава от приета по делото съдебно-счетоводна експертиза, която

съдът кредитира като компетентно изготвена. Според заключението, по делото няма информация как е водена счетоводната отчетност на "Паркинг Градина" ЕООД за период от м. 01.2021 до м. 12.2021 г. (в т.ч. собствен счетоводител или счетоводна къща). По тази причина експертът не е могъл да отговори на релевантните въпроси разполагало ли е дружеството със счетоводна отчетност по Закона за счетоводството, счетоводното отчитане извършвано ли е на основата на документална обосновааност на стопанските операции и факти, правилно ли е формиран и преобразуван счетоводният финансов резултат и законосъобразно ли е формиран данъчния финансов резултат на дружеството за финансовата 2021 г. Относно въпрос за начина на формиране на стойностите по ГФО вещото лице е посочило, че ГФО на предприятието предоставя обобщена справка за финансовото състояние на същото към даден момент. Как са формираны записаните стойности и дали същите са достоверни, може да се отговори само след извършен анализ на счетоводните регистри на търговското дружество, каквито не се намират по делото и не са му предоставени.

Експертът е открил по делото 9 броя оборотни ведомости на "Паркинг градина" ЕООД за период от 01.2022 до 09.2022 г., но е отбелязал, че същите не са относими към процесния период.

В заключението си, вещото лице е формирало извод, че след извършен анализ на Ревизионния доклад №Р-22221723001249-092- 001 от 05.09.2023 г., налични оборотни ведомости на "Паркинг Градина" ЕООД (за период от 01.2022 до 09.2022 г.) и обяснителни записки (налични по делото) се установява, че няма достатъчно първични и вторични счетоводни документи за дейността на "Паркинг Градина" ЕООД, катто и, че не е възможно да се установи в какъв размер са активите и пасивите на дружеството за 2021 г. и как са се променяли през отчетния период. По този начин жалбоподателят сам се е поставил в невъзможност да докаже твърденията в жалбата и благоприятни за него обстоятелства за нарушение на принципа на съпоставимост на приходите и разходите, за непълнота на доказателствата и неизследване на реалните факти относно дейността му.

Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства навежда на доказаност на основанията по чл.122, ал.1, т.4 и т.5 от ДОПК, с оглед на което и съгласно чл.124, ал.2 от ДОПК следва да се съобрази неговата презумптивна доказателствена сила.

На основание чл.160, ал.1 ДОПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 5275.43 лв. съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ПАРКИНГ ГРАДИНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. А, офис 4, чрез управителя М. Т. К., срещу Ревизионен акт №Р-22221723001249-091-001 ОТ 07.11.2023 г., издаден от Е. С. Х. - орган, възложил ревизията, и Й. Р. К. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 116 от 25.01.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно определено допълнително

задължение за 2021 г. по Закона за корпоративното подоходно облагане за корпоративен данък в размер на 50 000,00 лв. и са начислени и лихви забава в размер на 7 817,92 лв., или общо в размер на 57 817,92 лв.

ОСЪЖДА „ПАРКИНГ ГРАДИНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. А, офис 4, да заплати на Национална агенция по приходите, чрез Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], [населено място], [улица], на основание чл.161, ал.1 от ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 5275.43 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: